

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

givningen, men man maa i et Udvalg se kritisk paa de enkelte Bestemmelser.

Jeg kan slutte mig til det, det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard sagde om, at der samtidig burde ske en Ændring af Grundstigningslovgivningen, saaledes at den fulde Grundværdistigning tilfaldt det offentlige. Det er efter min Mening en Forudsætning for, at man kan gennemføre dette Lovforslag med den foreslaaede Opdeling i Inderzoner og Yderzoner. Jeg er derimod ikke enig med det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard, naar han siger, at han ikke mener, at Inddragelse af den fulde Grundværdistigning skulde virke til at sætte Grundprisen ned. Det skulde dog vel virke til at bringe flere Byggegrunde i Inderzonen frem til Udbud. Jeg maa bestemt tage Afstand fra Tanken om, at man skulde indføre et Prisstop for Byggegrunde som i Norge. Efter de Bemærkninger, der er knyttet til Lovforslaget, har det haft den meget uheldige Bivirkning i Norge, at der er blevet tilbageholdt Grunde, saa man ikke har kunnet disponere over det tilstrækkelige Antal Byggegrunde.

Jeg kan i denne Forbindelse ikke tilbageholde et Suk paa mine egne og mit Partis Vegne. Havde vi i Tide gennemført en radikal Grundstignings- og Grundskyldslovgivning, havde vi utvivlsomt kunnet nøjes med betydeligt mindre vidtgaende Lovbestemmelser om Regulering af Bebyggelser, end vi nu kan, selv om vi naturligvis maatte have visse Bestemmelser.

Det er en Beroligelse, at Lovforslagene principielt er tiltraadt af de kommunale Organisationer og Københavns Magistrat og Amsraadsforeningen, ligesom de er i Overensstemmelse med det saakaldte Samordningsudvalg og ogsaa med den Betænkning, som Egnspanudvalget for nylig har afgivet, men som allerede nævnt maa man have visse Betænkeligheder.

Det, om jeg saa maa sige, revolutionerende ved Reguleringsforslaget, som jeg gaar ud fra — det siger jeg i Anledning af det ærede Medlem Hr. Thestrups Udtalelser — kun skal anvendes for de meget store Byers Vedkommende, altsaa for København og maaske enkelte Provinsbyer, er Inddelingen i Inderzoner og Yderzoner, altsaa i Zoner, hvor der maa bygges, og Zoner, hvor der ikke maa bygges, i hvert Fald ikke uden

særlig Tilladelse. Det vil utvivlsomt virke chokerende paa mange, at de, naar de har købt en Grund for at bygge sig et Hus, staar over for et Forbud mod at bygge. Ligger Grunden tilmed lige ved Grænsen til Inderzonen, vil det virke særlig uforstaaeligt, og det maa være en Forudsætning, at der i det Omfang, det i øvrigt er forsvarligt, gives Tilladelse til saadant Byggeri.

Der er blevet udtalt Betænkeligheder ved de store Bemyndigelser, der gives en enkelt Mand, Boligministeren, og jeg er ogsaa betænkelig derved. Man spørger sig selv: Er det tilstrækkeligt begrundet, og er der taget fornødent Hensyn til det kommunale Selvstyre? Boligministeren bestemmer, naar og om der skal foretages Opdeling i Inder- og Yderzoner. Boligministeren nedsetter Byudviklingsudvalg, dog efter indhentet Erklæring fra de interesserede Kommunalbestyrelser og vedkommende Amsraad. Boligministeren har, naar et Omraade er inddraget under en Inderzone, Afgørelsen af, hvad der skal staa i Bygningsvedtægten og Byplansvedtægten, dog efter Forslag af Kommunalbestyrelsen. Boligministeren kan paalægge en Kommunalbestyrelse at ekspropriere. Boligministeren kan efter Byplanforslaget nedsette Udvalg for at fremme Samordningen af Byplanlægningen inden for et Omraade, der omfatter flere Kommuner, dog efter indhentet Erklæring fra vedkommende Amsraad.

Nu har Udviklingen klart vist, at den ønskelige Regulering paa disse Felter ikke altid kan overlades til de enkelte Kommuner, navnlig ikke naar der kræves Samarbejde mellem flere Kommuner. Vanskeligheden ved at faa det fornødne Byggeri rationelt i Gang i Hovedstadskommunerne taler jo sit tydelige Sprog. Et Initiativ og en Adgang til Afgørelse maa i visse Tilfælde lige i Statens Haand og kan vel bringe en Løsning paa Omraader, hvor Sagen er gaaet i Haardknude, men om de rette Grænser her er trukket for Ministerens Myndighed, maa der ses nærmere paa i et Udvalg, og jeg vil gerne i Anledning af, at det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard gik ud fra, at Forslagene skulde henvises til Udvalget, der behandler Forslaget om Grundstigningsskyld, henstille, at de henvises til et særligt Udvalg.

For at imødekomme Ønsker fra Amsraadsforeningen om at sikre Kommunerne